

Durmuş Hocaoğlu

“Üç Et San’atı” Üzerine Aforizmalar

Ayyıldız, 30 Ocak 2000, Pazar., s.09
Durmuş Hocaoğlu, Ayyıldız Sıra No: 104; 2000-021; Ocak-21

“Siyâset”, “Ticâret” ve “Şehvet”e “Üç Et San’atı” diyorum. Önce, linguistik bir gerekçem var: Bir tevâfuk eseri, her ikisinin de sonu “et” ile nihâyetleniyor. Sonraki ve aslî gerekçem ise muhtevâ: Bunlar İnsan’ın üç ihtirasının somutlaşmış şekilleridir. **İhtiras** ise **Ruh’a** değil **Beden’e**, yâni “**Et**”e bağlıdır. Ve kezâ bunlara “**san’at**” diyorum: Çünkü, **bilme** değil **kılma** eylemine; “et”in tahrîki ve sevk-i tabiîsi ile “**bilgi**”ye değil “**kılgı**”ya istinâd etmekte; “**kılma**” ise “sanaa”dır; sanaa’ ise “**san’at**”ın menşeidir.

★★★

Bu **Üç Et San’atı**, san’attır; ama, aynı zamanda, menşe’ ve mebde’ itibâriyle, ahlâktan arınmış üç vahşî san’attır. Zira istinadgâhları **Beden**, yâni **Et**’tir; beri yandan **Ahlâk**, **Et**’te değil **Ruh**’dadır; **Et** bizzat ne ahlâklıdır ve ne de ahlâksız; ahlâken nötralize edilmiştir. Bu sebepledir ki, bu üç et san’atının üçü de zâtî olarak ahlâktan arınmıştır; ahlâk karşısında nötrdür. Ne ahlâklılırlar ve ne de ahlâksız; ama potansiyel olarak ahlâksızlık kaynağıdır.

★★★

Bu üç “et” san’atı İnsan ile Hayvan arasındaki ortak yandır; aradaki fark, bu san’atların İnsan’da sofistike bir hal almış olması ve zatlari itibâriyle, yâni kendi içlerinden, ahlâk karşısında nötr olmalarına rağmen, kendi dışlarını ahlâksızlaştırabilmeleri olduğu kadar, kendi dışlarından ahlâkîleştirilebilmeleri, yâni kontrol altına alınabilmeleridir ki buna “insânîleştirilmek” de diyebiliriz. Bu murâkabe işini dıştan yapacak olan ise, **Ruh**’tur.

★★★

Yâni bu üç et san’atı İnsan ile Hayvan’ın ortak noktasıdır; ama aynı zamanda insânîdirler de; fakat İnsan’ın **lâhûtî** değil **nâsûtî** yanına ait olduklarından, ancak dıştan ahlâkîleştirilebilir, yâni ahlâkın menbâi olan **Ruh** tarafından kontrol altına alınabilirler; bu yüzden de, kendileri ahlâken nötr olmalarına rağmen, her zaman için, potansiyel olarak “ahlâksızlık” kaynağıdır.

★★★

Esâsen hemen-hemen tek ahlâksızlık kaynağı, bunların üçüdür. Kendisinde bu üç san’atın menşei olan üç dürtü olmayan bir kişi “melek”tir; hakikî mânâda “melek”; öylesine melek ki, “insan” değil!

★★★

Evet; insan değil! Çünkü: Bunlar olmadan İnsanlık da olmaz; *“Dünyada kırk gün yalan söylenmesin ve kırk gün haram yenmesin, Siyâset’te biter Ticâret de”* diyen filozof da bunu kastetmiş olmalı. Tıpkı, Dünyadan kırk yıl Şehvet kesildiği takdirde, İnsanlığın kökünün kuruyacak olması gibi.

★ ★ ★

Evet ama, İnsanlığın devam etmesi için Siyâset’in de devam etmesi gerekir, Ticâret’in de, Şehvet’in de.

★ ★ ★

Asıl İnsanlık, bu kadar kışkırtıcı bu üç vahşi et san’atının kontrol altına alınmasıyla, yâni, “dıştan ahlâkîleştirilebilmesi” ile başlamakta olsa gerek.

★ ★ ★

Ne kadar garip ve tuhaf; ya da ne kadar büyük bir mûcize: Var-olmak çelişkilerle mümkün. Yoksa bu bir vehim mi?

★ ★ ★

Siyâset, bütün et san’atlarının en kışkırtıcısı, en etkili ve en tehlikelidir; bu yüzden de ahlâksızlığa en fazla müsebbib olanı da odur.

★ ★ ★

O sebeptendir ki, Siyâset, en temiz şekliyle dahi kişinin eli kirlenmeden tutamayacağı kadar kirlî bir şeydir. Evet; maalesef ki öyle! Zira Siyâset, İnsan’ın **korunma** ve **hükmetme** ihtirasının somutlaşmış şeklidir.

★ ★ ★

Amma, Siyâsetsiz de olmaz.

★ ★ ★

Siyâsetin kirlilikte zirvesi, Kapalı Toplum’da yapılan siyâsettir.

★ ★ ★

Kapalı Toplum ile Açık Toplum arasındaki en radikal fark, birincisinin rüşdüne ermiş, akıl bâliğ; ikincisinin ise hâlâ elinden tutulması gereken, velâyet ve vesâyete muhtaç, **“ergenleşmemiş”**, **“bulûğa ermemiş”**, **“çocuksu”** toplum olmasıdır.

★ ★ ★

Her kapalı toplum geridir; bu çağda yeri olmayan ve aynı zamanda insanlığın da sırtında bir kambur oluşturan geri ve anakronik bir insan yığını; dini, dili ne olursa olsun!

★ ★ ★

Kapalı Toplum'da en az bulunan şeylerden birisi “özgürlük bilinci”dir; bu bilinç, “dış-özgürlük” değil; insan daha ve daha esaslı birşeydir: “İç-özgürlük bilinci”.

★ ★ ★

Her kapalı toplumda yapılan siyâset; dini, dili ne olursa olsun, şâibeli, netâmeli bir siyâsettir. Kapalı toplumlarda yapılan siyâset için aslolan, “kirlilik”tir; yâni Kirli Siyâset esastır, sistematiktir; Temiz Siyâset ârizîdir; tesâdüfdir; şanslara ve şahıslara bağlıdır.

★ ★ ★

Kapalı Toplum'da her siyâsetçi, aksini bilfiil ve bil-icrâ isbat etmediği müddetçe, potansiyel olarak kirlidir ve kezâ potansiyel olarak hırsızdır. Siyâsetçi, hırsız ve kirli olmadığını isbat etmekle mükelleftir.

★ ★ ★

Açık Toplum'da ise, vatandaş, siyâsetçinin kirli olduğunu isbat etmekle mükelleftir; aksi isbât edilmeyen her siyasetçi, açık toplumda, temizdir.

